

Luf. 67.

Detta är angående Krokfiske, mellan Åhus
Kivik och Sandhammarön, Tiden nägorlunda
från 1850 Talet och Till nuvarande Tid.

Krokfiske förkommer ännu, och har förkomit
här så länge som berättarens Fader kunde
minnas tillbaka på sin ålderdom, han var född
1836. alltså i över 100 års Tid.

Hufudsakligen av äldre fiskare, som äro
förgamla att klara sig långt ute på sjön.
Ja Krokfisket är fritt för vem som helst.
Kanske när enstaka Markägare eller arrendator
nån gång för nöjes skull försöker fiska
men mycket sällsynt.

Ja Krokfisket var det mest betydande, Till
långt in på 1900 Talet, och särskilt på vintern
den bästa inkomstkällan, Då vind & väder
ej Tillät fiske ute på öppna hafet.

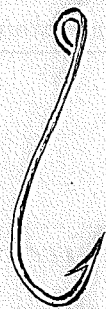
Krokfisket var säkrare än till ex. Flundra =

Spätta, slätta och Butta, numera kallad piggorar,
fy alla dom sorterna förekom så rysligt lite
så det blev ej lönsamt att fiska efter dem.
Fisket i sin helhet har ju nu, genom de
stora maskindrifna Trälarbåtarna, som fiskar
med s. h. Träl, och lifar in fisken med
vinschar, undergått stor förändring, det går
ju mycket fortare och mycket lättare nu
att fiska med dessa nya redskap, än när de
nu gamla fiskarna voro unga, och fiskade
med hemgjorda grejor och öppna båtar
s. h. fiskekor som drefs med segel och vind
och som sjön jämt stög över och in i, så att
de jämt måste ösa båten, ^{läns} så att den ej sjönk.
Till brokfiske begagnas en 60 famnar lång lina
mycket stark, och på den med jämna mellanrum
är fastsatt så kallade Tasingar Cirka 12 o 13
Tum långa, starka klena Trädar, Cirka 120

Tasningar på hvarje lina, i varje Tasningända
är fastsatt en liten Torskrook med agn (bete),
på för fisken att hugga (nappa) på, och
som agn (bete) gagnas huvudsakligen sill,
som om vintern numera köps från Göteborg.
För i gamla Tider plockades maskar till bete.
Krooken såg så här Cirka en i half tum
lång med en skarp tagg som högg tillbaka då
Torsken vill slita sig fri från krooken.

Ja det bedrips både vinter och sommar, men
vinterfisket har den största betydelsen,
för de gamla som ej kan fiska normalt, är
det en god Ekonomisk hjälp för dem, dels
kan de få en god rätt själva, och dels kan
dom sälja lite och få en extra slant.

Ja Krookfiske bedrips av alla kategorier fiskare
om Till ex. yrkesfiskare ej på grund av dåligt
väder eller andra omständigheter är förhindrad

Prif. fabr. gjord
torskrook anri-
kad av m. f.

gå till sjöns å fiska, ja då sätter de några hundra
krok inne vid stranden, eller på ett fiskegrund
i närheten der det är lätt att bärja dem, om
vind, väder eller sjönr skulle bli oroliga.
Husbehovsfiskaren fiskar endast vid skapligt
väder, och sjöfiskare blott när enstaka gång.
På den tiden då denna berättaren var barn hem-
ma hos sin far som var fiskare, då gjorde
hans far själv alla sina fiskeredskap själv;
det fanns då ej några att få köpa, ingen fabrik
hade på den tiden börjat tillverka såna redskap.
Den mannen gjorde Krok av hård järntråd,
Glödgade ändan i spisen och höggst taggen med
ett afbrutit knifblad, som användes till det samma.
Han hade och gjort sig en speciel Torsfångare
en lång smal stör som i ena ändan var försedd
med en uträttad rak krok, som stöttes i
fishen om den ville slita sig av Torsingen.

numera köpes ju alla fiskredskap färdiga, och är
ju mycket behändigare och välgjordare (efter Katalog.)

Den mannen spann och själv linor och Torsingar
om vintern inne i sin stuga der han hade
ett hål i Dörrposten, der satte han fast 2 st
snodder, som var upprullade på s. h. snoller
hvilka han höll en i varje hand, och så gick
han baklänges och snodde med båda molterna
så jämnt med båda händer, så att det utaf de 2
Taftarna blev en jämn fin lina.

Här på kusten Tillverkade nästan alla själva på
den tiden sina redskap, till å med sina bätar.
På senare tid, det gäller nog hela 1900 Talet är det
mycket litet som Tillverkat's hemma, bara ett
å annat original, som ej ville följa med tiden.
Hvar alla olika metoder har komit ifrån vet han
ej, men tror, att de praktiserats fram, än av
en, och än av en annan, till en början.

Det fins s. k. kivor, gjorda av pilviger, som lägges ner i sjön med ett par stenar fastsurrade så att de ligga stilla på botten, men i dem fång hufudsakligen Öl, de är runda med ett inåt släntat hål, smalt i själva mynnigen så här ungefär och så en pröpp i ena ändan att ta ut fisken genom då den kommer in i bakre rummet på kivan. Det har aldrig varit någon annan form på krok-fiske härnere. Inte i min Tid.

Ja till Krok o Froskfiske fins det många särskilda fiskeplatser, mellan Kivik och Åhus Maglehemsgrundet och Bredgrund, utanför Stenshufud och Linnishamn Medjansgrundet utför Gislövshammar emot Bornholm Almargrundet lille sten på Staregrundet, och fiskare från Skillinge har ett bra grund med Jeypes Pilträäd mitt för snöllan, namnet på detta grund kom han ej ihåg och så ~~Käsebergare~~ flagrund mitt för Käsebackar.

Det har fångats en Torsk en gång på 15,2 kg på Torskkrok, och en gång en Lax på 16,4 kg på Pilkh liknande Torskkrok, med 2 skarpa krokändar på en krok, samt en större fisk på 45 kg. av annat slag, som är sällsynt här i farvattnen. många normala Laxar har även nappat på Torskkrokar och många Ålar har även följt med i Båten. Nej inga särskilda, har ej heller funnits.

Väsbyggas förekommer ej, Nej ingen särskild Konstruktion. Ingen fiskovård, fiskodling eller roumläckning förekommer. Fiskbeståndet har minskat betydligt på senare åren, beroende på de 100 och åter 100 Trålare som de sista åren håller till här nere nuförtiden.

Nej ingen plantering har förekommit här, så det är ej något ovanligt som ägt rum för krokfisket. Någon fiskart har ej rent försvunnit men förminskats. Någon särskild fiskart förekommer ej här, det finns intet i så fall att nämna.

När man skulle lägga krok i sjön, så skar man
silen i små bitar, som sockerbitar ungefär,
sedan satte man en bit på varje krok så
långt upp på kroken så att den lille hållhaken
var fri under betet, och kunde hugga fast
i Torskhäftan, då Torsken nappade och skulle
draga betet (agnen) till sig.
Sedan hade man Krokträget, som man lade
linan i runda slingor på, en slinga för
varje krok, så att krokarna hängde ner
runt Trägets sider klara från varandra
och ej var hopknödda om varandra, en
lina på varje Tråg, sedan bars Trågen ner
i båten, der en man rodde den sakta fram,
efter som den andre han kasta ut linan i
vattnet en slinga med krok i Träget, så
att krokarna ej snoddas ihop, der man börja
sattes en stöija i vattnet som linan fästes i

och der man slutade, lihadant en stoija
som den ändan fästes i, så man kunde
veta var man skulle hämta dem då de skulle
tagas hem igen. (40 cm. läng 10 bred 6 hög)

En stoija består av en Träklors som flyter
på vattnet Cirka 40 cm. läng, med en 2 meters
hjälp 2 tum i genomskärning, som går genom
blossen en halv meter ner i vattnet, och i
den ändan är fastsatt en sten som barlast,
så den alltid håller sig upprätt i vattnet, och
i den översta ändan en Tygtrasa som visar
var den finns, den är $1\frac{1}{2}$ meter över vattnet,
och så på Trädklossen har varje fiskare sitt
bomärke inskrivet, så att var o en får sina
rätta brokar Tillbaka.

Detta händer ofta då det är out om sill, att
fiskarna går o plockar maskar och sätter
på Till bete (agn) Till o med grodymgel duger.